

ката потреперваше. Тънкиятъ плетъ на стената изпраще-ваше. Мазилката полека-лека се олющи. Презъ различи-ния плетъ, се виждаше накладения огънь на огнището.

II

Баба Трошка сложи две-три сжчки на огъня и задрѣма. Деветдесетъ години ѝ тежаха на плешитѣ. Тя бѣше оглушала и едвамъ виждаше. Останала сама отъ толкоза години, безъ нийде никого, тя стоеше по цѣлъ день въ кжщи. Лѣтно време събираше де какво намѣри за зимнина, а зиме седѣше край огнището и дрѣмѣше по цѣлъ день. Едничката ѝ размумка бѣше стариятъ черъ котакъ Марчо. Той се свиваше въ краката ѝ, за-жумяваше и запридаше. Тогава и баба Трошка заспиваше. Но мигнала, не мигнала, стрѣсваше се.

— Пштъ! Марчо,—завикваше тя, — заврѣлъ си се чакъ въ огъня!

Марчо се дигаше лениво, протягаше се и се облизваше.

— Да вървишъ да ловишъ мишки, чу ли? — караше му се баба Трошка.—И снощи ме напълзѣ една на одърчето, скочи ми чакъ на главата!

Марчо пакъ се протѣгаше, пакъ зажумяваше и пакъ си завираше главата между преднитѣ лапи.

И баба Трошка пакъ свеждаше глава и дрѣмѣше ли, дрѣмѣше на старата, изтрита възглавница.

III

Мушко се изкачи на връхъ хълма и обкрачи шейната си.

— Наредете се единъ подиръ други! — извика той. — Всѣки да държи връвѣта съ две ржце!

Десетината цеца, застанаха отзаде му съ шейнитѣ си; направиха каквото той направи.

— Готови ли сте? — запита той и се нагани да седне.

— Готово-о-о! Хайде-е-е! — Мушковата шейна се стрелна и полетѣ надолу. Едно остро фучене я последва. Мърнаха се изъ рѣдката гора и другитѣ шейни.

— Дръжте яко! — изкомандува бързишкомъ Мушко и шейната му подскочи, отбита отъ гърбатия корень.